

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1879. Andra Kammaren. N:o 2.

Onsdagen den 22 Januari.

Kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

§ 1.

Upplästes ett till Kammaren inkommet så lydande sjukbetyg:
Att ledamoten af Riksdagens Andra Kammare Herr J. Öhrvall,
som lider af frossa, är oförmögen att lemna sina rum, intygar.
Stockholm den 21 Januari 1879.

V. Lundin,
Distriktläkare i Kath. församling.

§ 2.

Herr Talmannen tillkännagaf, att Herr Pehr Pehrsson i Törneryd, hvilken till följd af sjukdomsförfall icke kunnat iakttaga inställelse vid uppropet sistlidne fredag, denna dag intagit sin plats bland Kammarens ledamöter.

§ 3.

Föredrogs och lades till handlingarne protokollet vid det sammanträde, som under gårdagen hållits af de ledamöter, hvilka blifvit utsedde att jemte Herr Talmannen tillsätta Kammarens tjenstemän och betjening. Detta protokoll hade följande lydelse:

Protokoll vid sammanträde med de ledamöter af Riksdagens Andra Kammare, hvilka blifvit utsedde att tillsätta Kammarens kansli och vaktbetjening, hållet den 21 Januari 1879.

De ledamöter af Kammaren, hvilka erhållit uppdrag att jemte Herr Talmannen tillsätta Kammarens kansli och vaktbetjening, hade, till fullgörande af detta sitt uppdrag, denna dag sammanträdt, hvarvid och sedan Herrar Deputerade funnit kanslitjenstemännens antal böra bibehållas oförändradt sådant det de senaste riksdagarne varit samt vid genomgående af de inkomna ansökningarne befunnits att flere nya sökande till såväl notarie- som kanslistbefattningar anmält sig ega färdighet i snabbskrifningskonst, Herrar Deputerade beslöto att intill-

dess efter aflagda prof sig visat i hvad mån bemälda sökande voro med ifrågavarande skrifmetod förtrogne låta anstå med tillsättande af tre bland notariebefattningarne och en kanslistbeställning. Med iakttagande häraf blefvo, efter ansökningshandlingarnes ytterligare granskning nu antagne till

Notarier:

e. o. Kanslisten C. M. Sandström.
 v. Häradshöfdingen C. V. H. Normelli.
 Juris Kandidaten C. F. Amnell.
 v. Häradshöfdingen C. O. Erickson.
 Kammarskrifvaren A. Kinberg.
 v. Häradshöfdingen R. Thorell.
 » » C. G. Edman.
 e. o. Hofrättsnotarien J. Stenfelt.
 » » R. C. T. Pålman.
 v. Häradshöfdingen C. A. Norin.
 e. o. Kanslisten P. E. Stenfelt.
 v. Häradshöfdingen F. A. Liljesköld.
 » » C. Folcker.
 » » A. E. J. Johansson.
 » » E. Löwenhjelm.
 » » A. H. Grape.
 » » Th. Naumann.
 » » O. Rooth.

Af dessa notarier skulle Sandström, Normelli, Amnell och Erickson tjenstgöra såsom förste notarier.

Derefter utsågos:

till *Förste Kanslist:*

Notarien Thor Zellinger.

till *Registrator:*

Postkontrollören F. Amné, samt

till *Kanslister:*

e. o. Kanslisten C. W. Malm.
 e. o. Kammarskrifvaren C. G. V. Boije af Gennäs,
 Revisorn A. Herlitz.
 e. o. Hofrättsnotarien N. H. Håkansson och
 e. o. Kontorsskrifvaren C. Burman.

Det skulle här antecknas att Zellinger och Malm på särskild anmodan den 15 dennes inträdt i tjenstgöring hos Kammaren.

Vaktmästare hade till ett antal af tolf vid föregående riksdagar varit hos Kammaren anstälde, och sedan samma antal ansetts böra bibehållas vid denna riksdag, blefvo till vaktmästare nu antagne: G. Malmberg, A. Lithander, A. G. Lind, J. E. Beyer, L. G. Larsson, A. P. Eriksson, C. G. Fastin, C. E. Thour, A. H. Hjelm, A. W. Nilsson, C. A. Molin och C. G. Jacobson. Bland denna vaktbetjening, af hvilka de elfva förstnämnde varit i samma egenskap under föregående riksmöte anstälde och vid denna riksdag börjat tjenstgöra hos Kammaren den 15 i denna månad, anställes Malmberg såsom förste vaktmästare.

Som ofvan

H. A. Kolmodin.

§ 4.

Förekomm till behandling de på Kammarens bord hvilande motioner; hvarvid först föredrogs Herr *I. Asklöfs* motion, N:o 1, om underdåning skrifvelse med begäran om nedsättande af en komité för utredande af städernas inkomst- och beskattningsförhållanden m. m. samt om anvisande af ett förslagsanslag till samma ändamål.

I anledning af denna motion anförde

Herr Gasslander: Motionären åsyftar uppenbarligen en utredning, som lämpligen kunde läggas till grund för ett riktigt omdöme uti denna fråga. Med anledning häraf tager jag mig friheten, att redan nu vid remissen af ifrågavarande motion meddela, att motionärens framställning enligt min uppfattning är ofullständig. Jag vill icke fästa mig vid att motionen afser en utredning rörande städernas inkomster i ändamål att derefter bedöma stadsinvånarnes beskattningsförmåga. Nämnda inkomster utdelas icke emellan städernas invånare, och om än dessa inkomster synas aldrig så stora, kan deraf icke vinnas någon grund för en beskattning af invånarne, hvilkas förmåga i berörda afseende bestämmes efter hvars och ens egna förmögenhetsvilkor och ingalunda af de inkomster, som för särskilda ändamål äro till städerna förlånade. Då talet föres på städernas inkomster, bör man icke, på sätt den ärade motionären gjort, lemna å sido de förbindelser, som rättigheten till samma inkomster grundlagt. Om jag undantager den utgift för rättsväsendet, som af de rättsökande erläggas både vid stads- och landsdomstolarne — ehuru numera vid de senare till ringare belopp än vid stadsdomstolarne — så har landet ingen nämnvärd omedelbar utgift till aflöning för lagskipningens samt utsöknings- och uppborrdsväsendets upprätthållande på landet, under det städerna aflöna de för ifrågavarande förrättningar behöfliga embets- och tjenstemännen utan bidrag från det allmännas sida. Städernas inkomster af donationsjorden motsvara i allmänhet icke på långt när nämnda kostnader, särskildt om i betraktande tages, att städerna för samma jord älligger

väg- och skjutshållningsskyldighet i likhet med landet. Det finnes städer, der nära nog hela inkomsten af donationsjorden åtgår till väg-underhåll.

Tolagen tillflyter städerna såsom ersättning för deras förbindelse att bygga och underhålla tullhus, broar, duc-d'alber m. m., och jag tror mig med visshet kunna säga, att städernas utgifter för detta ändamål, som främjar sjöfart och handel, hvarpå ju rikets tullinkomster bero, vida öfverstiga tolagens belopp. I de städer, som lyda under landsting, tillfalla $\frac{3}{5}$:delar af bränvinsförsäljningsafgiften staden, medan landsting och hushållningssällskap bekomma öfriga $\frac{2}{5}$:delar. Men dessa penningar äro ingalunda till någon välsignelse. De förslå icke långt till bestridande af de kostnader för polisuppsigt och fattigvård, hvilka föranledas af bränvinets missbruk. För öfrigt hafva städerna flera andra särskilda utgifter, som grunda sig på olika slag af inkomster. Jag vill i det afseendet endast nämna båtsmansvakansafgiften, skyldigheten att lemna bostad åt rektor eller också hyresersättning äfvensom att upplåta erforderlig tomt till skolhus m. m. Att vilja lägga skatt på städerna för inkomster, som ifrån forna tider blifvit dem till särskilda ändamål anslagna, skulle innefatta en rubbning af den gamla grundsats, som af 1734 års lag blifvit uppställd, nemligen: »lagligt stånde, olagligt återgång».

Sedan öfverläggningen härmed förklarats slutad, blef den förevarande motionen hänvisad till det Stats-Utskott, som vid denna riksdag komme att tillsättas; och skulle Herr Gasslanders i anledning af samma motion nu afgifna yttrande jemväl till bemälda Utskott öfverlemnas.

Vidare föredrogos och hänvisades till det blifvande Lag-Utskottet Herr A. Adlercreutz' motioner, N:is 2 och 3.

§ 5.

Herr Asker erhöi på begäran ordet och yttrade: Uti registret öfver Andra Kammarens protokoll för sistlidne riksdag har jag förnummit, att ett af de få anföranden, hvarmed jag då besvårade Kammarerna, blifvit förbisedt och alldeles utelemnadt. Ifrågavarande anförande, som jag afgaf med anledning af min motion om förvärfvande till statsdomän utaf egendomen Hammarby, igenfinnes emellertid i femte bandet af Kammarens protokoll, häftet n:r 57, sidan 5. Då ett likartadt förbiseende måhända han hafva träffat jemväl andra ibland Kammarens ledamöter och då jag för två af mig afgifna yttranden äfven funnit en ytterligare oegentlighet medelst hänvisning till 40:de i stället för 46:te häftet, har jag trott mig icke sakna all befogenhet att till Kammarens protokoll framföra den önskan och förhoppning att åt registrets upprättande framdeles må egnas den omsorg och uppmärksamhet, äfven hvad korrekturläsningen beträffar, som tyckes vara af förhållandena påkallad.

§ 6.

Följande motioner anmäldes, nemligen af:

Herr *A. Fredenberg*, N:o 4, angående efterskänkande af statens rätt till danaarf efter pigan Anna Lisa Bjugg;

Herr *C. J. Svensén*, N:o 5, angående försäljning af vissa kronans egendomar;

Herr *S. Wieselgren*, N:o 6, med förslag till förändrad lydelse af 15 Kap. 11 § Kyrkolagen; och

Grefve *C. M. Björnstjerna*, N:o 7, om ändring af I:sta punkten i 8 § Bevillningsstadgan.

Dessa motioner bordlades.

§ 7.

Justerades protokollsutdrag för detta sammanträde.

§ 8.

Till bordläggning anmäldes Justitie-ombudsmannens vid innevarande riksmöte afgifna embetsberättelse samt Tryckfrihetskomiténs berättelse.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{3}{4}$ 3 e. m.

In fidem

H. A. Kolmodin.

Torsdagen den 23 Januari.

Kl. 10 f. m.

§ 1.

Utskottsval.

Anställdes, enligt Kammarens uti sammanträdet den 17 innevarande månad fattade beslut, val af ledamöter och suppleanter i de ständiga Utskotten.

Sedan först företagits val af ledamöter i Konstitutions-Utskottet, anmälde Herr Talmannen, under pågående granskning af de för detta val aflemnade namnsedlar, att å en sådan sedel förekomme två öfverstrukna namn; hemställande Herr Talmannen, huruvida berörda namnsedel skulle godkännas eller anses såsom märkt och i följd deraf kasseras.

Ordet begärdes af

Herr Jöns Rundbäck, som yttrade: Den namnsedel, hvilken nu blifvit af Herr Talmannen uppläst, bör efter min uppfattning anses såsom *märkt*, hvarför jag yrkar att densamma måtte af Kammaren underkännas och förkastas.

Herr Rubenson: För min del kan jag icke finna, att en namnsedel, i hvilken några å insidan skrifna namn öfverstrukits, är *märkt* i den betydelse grundlagen begagnat detta uttryck, så som förhållandet är då sedeln är försedd med anteckning utanpå, hvarigenom man kan finna, hvilken den person är, som aflemnat sedeln. Jag får hos Herr Talmannen anhålla, att ifrågavarande valsedel måtte godkännas.

Herr Axell: Frågan, huruvida en valsedel, å hvilken ett namn är utstruket och ersatt med ett annat, skall anses för giltig eller icke, har, såsom riksdagsprotokollen utvisa, vid flera särskilda tillfällen fått olika lösning inom denna Kammare. Vid 1867 års riksdag beslöt Kammaren att dylika sedlar skulle anses ogiltiga. Härmed tyckes hafva fortfarits under de närmast följande fem årens riksdagar, men år 1873 iaktogs ett motsatt tillvägagående, hvilket ock fortsattes under riksdagarna åren 1874, 1875 och 1876, hvad sistnämnda riksdag beträffar, vid de då anställda valen till de ständiga Utskotten. Men, då vid sistnämnda riksdag ledamöterna i de tillfälliga Utskotten skulle väljas, väcktes frågan ånyo till lif, men afgjordes med 81 röster mot 79 till de ändrade sedlarnes nackdel. Likaså vid 1877 års riksdag, då spörsmålet åter framställdes och afgjordes med 89 röster mot 79. Såsom Herrarne torde hafva sig bekant, iakttages en helt annan praxis i Första Kammaren, der sådana valsedlar godkännas.

Det förnämsta skäl, som de anfört, hvilka påyrkat det sådana valseđlar skola förkastas, är det att Riksdagsordningen i 75 § föreskrifver, att vid alla val namnsedlarne, så framt de skola blifva gäl-lande, böra vara *omärkta*; men att en valseđel, så beskaffad som den nu ifrågavarande, måste anses såsom *märkt*. Mot denna uppfattning hafva dock så många och starka skäl blifvit anförda från såväl den ena som den andra sidan inom Kammaren, ja, från alla dess sidor, att jag icke tvekar att påyrka den nu ifrågavarande sedeln godkännande. Jag vill i detta fall blott erinra om de yttranden, som i detta afseende vid 1876 års riksdag afgåfvos af Herrar Lyttkens, Gumælius och Rydin äfvensom af Herr Ola Andersson i Nordana. I synnerhet den sistnämnde synes mig hafva fullkomligt ådagalagt att med grundlagens bud att en valseđel skall vara omärkt icke kan förstås annat än att sådana sedlar *skola vara likadana utanpå*. Äfven Kammaren sjelf har vid ett af de beslut, som fattats i denna fråga, nemligen vid 1872 års riksdag varit af samma mening, ty, såsom Herrarne erinra sig, godkändes då en namnsedel, på hvilken befunnos skrifna i ena hörnet bokstäfverna M. och S. Denna af Kammaren sålunda visade inkonseqvens och detta vacklande i uppfattningen af denna fråga, synes mig angifva, att den grund, på hvilken Kammaren byggt sitt beslut vid den första riksdagen efter nya Riksdagsordningens införande, icke kan anses hållbar. I praktiskt afseende måste ett dylikt åtgörande leda till förtryckande af den enskilde riksdagsmannens frihet vid valet. Då nära en tredjedel af Kammarens ledamöter nu är nyvald och, såsom jag förmodar, de nya ledamöterna icke ännu så hårdt svurit partifanorna, att de icke i detta fall skulle vilja värna sin egen frihet, finner jag i denna omständighet ett ytterligare skäl för mig att påyrka, att den nu ifrågavarande valseđeln måtte godkännas.

Herr Liss Olof Larsson: Jag vill icke betrakta, ej heller afgöra denna fråga ur någon partisynpunkt, ty densamma kan på samma sätt afgöras vare sig man hör till det ena eller andra partiet. Hvad den föregående talaren i detta afseende yttrat vill jag således icke fästa mig vid. Jag hade trott, att, när Kammaren flera gånger efter temligen grundlig diskussion fattat sitt beslut att ogilla dylika sedlar, så borde man äfven för framtiden hålla sig vid dessa beslut. Frågan är visserligen ej af någon synnerlig stor vikt, men, då man här synes vilja förfäkta den meningen, att stadgandet i Riksdagsordningen derom, att valseđlar skola vara omärkta, endast skulle hafva afseende på deras yttre form eller beskaffenhet på utsidan, men ingalunda afse utstrykningar eller särskilda anteckningar på namnsedeln insida, så får jag tillkännagifva, att jag för min del icke kunnat finna ett enda ord i Riksdagsordningen, som häntyder derpå, att nyssnämnda stadgande skulle hafva tillämpning mera på den ena än på den andra sidan, enär det der blott heter att namnsedel skall vara *omärkt*. Af dessa skäl har jag kommit till den åsigten, att man med stöd af grundlagens stadgande mycket väl kan vidhålla det beslut, Kammaren i denna fråga förut fattat, att förkasta sådana namnsedlar, som äro *på något sätt* märkta. Jag hemställer huru en namnsedel skulle komma att se ut, om man hyllade den åsigten, att sedeln finge vara huru beskaffad som

Utskottsval.
(Forts.)

helst på den ena sidan, blott den vore omärkt på den andra sidan. Jag tror att, om man icke kasserar sedlar, som äro märkta på endera sidan, man kan komma till konsekvenser, som blifva både löjliga och bedräffliga i vissa fall. Jag anhåller derföre, att Kammaren måtte, med vidhållande af sitt förra beslut, förklara att den nu ifrågavarande namnsedeln skall kasseras.

Herr Axell: Den siste ärade talaren misstog sig betydligt, då han uttalade den förmodan att jag velat förvandla denna fråga till en partifråga. Det var alldeles tvärtom, ty jag yttrade, att jag hoppades, att man skulle kunna undandraga denna fråga partiernas förtryckande makt.

Hvad beträffar det af honom framställda påstående, att grundlagens bud, att namnsedel skall vara omärkt, borde tydas derhän, att namnsedeln borde vara omärkt på begge sidor och att följden af en motsatt uppfattning skulle blifva den, att en namnsedel kunde på insidan få innehålla hvilka attributer som helst, så ber jag att få fästa denne talares uppmärksamhet derpå att, om en valsedel innehåller, vare sig på ena eller andra sidan, annat än hvad en sådan sedel *skall* innehålla, nemligen namnen på de personer, åt hvilka sedelns aflemnare gifver sin röst, så är det alldeles tydligt att samma sedel bör såsom ogiltig anses. Häraf drager jag ock den slutsats, att Kammarens sista beslut att godkänna en namnsedel, derå två bokstäfver funnos inskrifna, ur *denna* synpunkt, men ingalunda derför att den borde såsom *märkt* anses icke kunde vara berättigadt.

Samme ärade talare, som nyss hade ordet, yttrade, att Kammaren borde vidhålla sina förut i ämnet fattade beslut. Jag har emellertid visat att Kammarens beslut varit af högst vexlande art, olika det ena året mot det andra, och när så är, kan jag icke föreställa mig, att dessa beslut fått betydelsen af så stadfästade prejudikat, att man icke med godt samvete skulle kunna bryta med en praxis, som varit gällande blott ett eller annat år.

Herr Adlercreutz: Jag kan icke föreställa mig, att med uttrycket *märkt* i fråga om en valsedel kan förstås annat, än att sedeln är *utmärkt* på ett sätt att den slutna voteringen derigenom kommit att förvandlas till en öppen, det vill säga att namnsedeln blifvit försedd med något sådant tecken, att man deraf kan sluta sig till hvem som afgifvit densamma. Ett sådant tecken kan enligt min tanke vara anbragt icke blott på namnsedelns yttre sida, hvarigenom man vid aflemnandet kan fästa sig vid hvem som afgifvit sedeln, utan äfven på insidan genom insättande af aflemnarens namn eller initialbokstäfverna till detsamma. Men då en namnsedel blifvit förändrad från sitt ursprungliga innehåll, utan att man af denna åtgärd kan sluta sig till hvilken person som aflemnat densamma, kan jag icke inse, att sedeln derigenom fått egenskapen af att vara märkt. Jag anser derföre, att en sådan sedel, som den nu i fråga varande, å hvilken blott namn blifvit öfverstrukna och ersatta med andra, bör af Kammaren godkännas.

Öfverläggningen var slutad. Herr Talmannen gaf propositioner i öfverensstämmelse med de yrkanden, som blifvit gjorda, och förklarade sig anse röstöfvervigt förefinnas för deras mening, som yrkat att den ifrågavarande namnsedeln måtte godkännas. Votering blef begärd, i anledning hvaraf en så lydande voteringsproposition uppsattes, justerades och anslogs:

Utskottsval.
(Forts.)

Den som vill, att den valsedel, derå ett eller flera namn finnas öfverstrukna, skall såsom gällande vid valet anses, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej.

Vinner Nej, är omförmälda valsedel af Kammaren kasserad.

Omröstningen företogs och utföll med 91 ja mot 95 nej; hvadan Kammaren beslutit i enlighet med nej-propositionen.

En annan vid samma val förekommande namnsedel, hvarå ett namn var öfverstruket, blef derefter, jemlikt nämnda beslut, kasserad.

Efter valförrättningens slut tillkännagaf Herr Talmannen resultatet af densamma: och hade dervid utsetts till

Ledamöter i Konstitutions-Utskottet:

Herr	<i>P. Engman</i>	med	187	röster.	
»	<i>G. Hæggström</i>	»	186	»	
»	<i>J. Andersson i Häckenäs</i>	»	110	»	
»	<i>A. Bäckström</i>	»	110	»	
»	<i>A. P. Danielsson</i>	»	110	»	
»	<i>S. Johnson</i>	»	110	»	
»	<i>L. Jönsson</i>	»	110	»	
»	<i>P. Nilsson i Espö</i>	»	110	»	
»	Friherre <i>J. Nordenfalk</i>	»	110	»	och
»	<i>S. F. Norén</i>	»	110	»	

Vidare utsågos till

Ledamöter i Stats-Utskottet:

Herr	<i>P. O. Hörnfeldt</i>	med	186	röster.
»	<i>C. Ifvarsson</i>	»	186	»
»	<i>E. Key</i>	»	186	»
»	<i>Liss Olof Larsson</i>	»	186	»
»	<i>O. B. Olsson</i>	»	115	»
»	<i>S. Nilsson i Efveröd</i>	»	113	»
»	<i>J. Andersson i Jönvik</i>	»	112	»
»	<i>O. Andersson i Burlöf</i>	»	112	»

Utskottsval.
(Forts.)

»	<i>S. Andreasson</i>	»	112	»
»	<i>J. E. Johansson i Forneby</i>	»	112	»
»	<i>C. A. Larsson</i>	»	112	» och
»	<i>N. Pettersson i Runtorp</i>	»	112	»

Ledamöter i Bevillnings-Utskottet:

Herr	<i>A. Andersson i Intagan</i>	med	187	röster.
»	<i>Friherre A. H. E. Fock</i>	»	187	»
»	<i>C. A. Jönsson</i>	»	186	»
»	<i>vice Talmannen O. Wijk</i>	»	185	»
»	<i>S. A. Hedlund</i>	»	119	»
»	<i>S. Magnusson</i>	»	119	»
»	<i>J. N. Biesert</i>	»	118	»
»	<i>P. Ericsson i Vik</i>	»	118	»
»	<i>N. Fosser</i>	»	118	» och
»	<i>J. F. Fredricson</i>	»	118	»

Ledamöter i Banko-Utskottet:

Herr	<i>I Lyttkens</i>	med	172	röster.
»	<i>E. G. Boström</i>	»	171	»
»	<i>O. Månsson</i>	»	109	»
»	<i>J. Rundbäck</i>	»	109	»
»	<i>Å. Andersson</i>	»	108	»
»	<i>C. I. Bengtsson</i>	»	108	»
»	<i>L. Ersson</i>	»	108	» och
»	<i>G. Jonsson</i>	»	108	»

Ledamöter i Lag-Utskottet:

Herr	<i>A. Persson</i>	med	169	röster.
»	<i>E. Thomasson</i>	»	169	»
»	<i>A. L. F. Torpadie</i>	»	169	»
»	<i>J. Jonsson i Fröstorp</i>	»	103	»
»	<i>M. Jonsson</i>	»	103	»
»	<i>J. Smedberg</i>	»	103	»
»	<i>C. J. Svensén</i>	»	103	» och
»	<i>Gunnar Eriksson</i>	»	102	»

Suppleanter i Konstitutions-Utskottet:

Herr	<i>C. Christensson</i>	med	98	röster.
»	<i>N. J. Boström</i>	»	97	»
»	<i>E. Westin</i>	»	97	»
»	<i>C. Assarsson</i>	»	97	»
»	<i>J. F. Carlsson</i>	»	96	»
»	<i>S. Andersson</i>	»	96	»
»	<i>F. T. Borg</i>	»	96	»
»	<i>A. Börjesson</i>	»	96	»

»	<i>Arvid Jönsson</i>	»	96	»	och	<i>Utskottsval.</i> (Forts.)
»	<i>A. A. Andersson</i>	»	95	»		

Suppleanter i Stats-Utskottet:

Herr	<i>H. Andersson</i>	med	91	röster.
»	<i>I. Månsson</i>	»	86	»
»	<i>P. A. Hellgrén</i>	»	85	»
»	<i>C. Magni</i>	»	82	»
»	<i>J. Jonasson i Gullaboås</i>	»	81	»
»	<i>Aug. Peterson</i>	»	81	»
»	<i>A. W. Wigardt</i>	»	80	»
»	<i>Grefve A. Piper</i>	»	80	»
»	<i>P. Nilsson i Råby</i>	»	80	»
»	<i>J. Andersson i Knarreвик</i>	»	78	»
»	<i>A. W. Westerdal</i>	»	78	» och
»	<i>O. Jonsson</i>	»	78	»

Suppleanter i Bevillnings-Utskottet:

Herr	<i>H. Halldin</i>	med	94	röster.
»	<i>L. P. Andersson i Halmstad</i>	»	94	»
»	<i>L. M. Carlsson</i>	»	94	»
»	<i>P. Larsson</i>	»	90	»
»	<i>I. Asklöf</i>	»	89	»
»	<i>P. Hübinette</i>	»	88	»
»	<i>J. P. Nilsson</i>	»	87	»
»	<i>P. Westman</i>	»	87	»
»	<i>A. Andersson i Smedbyn</i>	»	87	» och
»	<i>N. Nilsson</i>	»	87	»

Suppleanter i Banko-Utskottet:

Herr	<i>C. G. Otterborg</i>	med	72	röster.
»	<i>J. A. Sjö</i>	»	71	»
»	<i>Olof Andersson i Lyckorna</i>	»	71	»
»	<i>J. Örvall</i>	»	71	»
»	<i>J. G. Jansson</i>	»	71	»
»	<i>P. G. Sandberg</i>	»	71	»
»	<i>L. J. Larsson</i>	»	70	» och
»	<i>C. Mejenqvist</i>	»	70	»

Suppleanter i Lag-Utskottet:

Herr	<i>C. Giöbel</i>	med	111	röster.
»	<i>J. Jonasson i Rasselbygd</i>	»	77	»
»	<i>J. M. Svensson</i>	»	75	»
»	<i>A. F. Petersson</i>	»	73	»
»	<i>L. Börjesson</i>	»	72	»
»	<i>G. Carlsson</i>	»	71	»

»	<i>S. Håkansson</i>	»	71	»	och
»	<i>C. J. Ödman</i>	»	70	»	

Mellan de ledamöter, hvilka till suppleantplatser erhållit enahanda antal röster, anställdes lottningar för bestämmande af den ordning, hvori samma ledamöter borde såsom suppleanter ingå; och utföllo dessa lottningar med den ordningsföljd här ofvan angifvits.

§ 2.

Föredrogos de i gårdagens sammanträden bordlagda motioner; och hänvisades:

Herr *A. Fredenbergs* motion, N:o 4, till Stats-Utskottet;

Herr *C. J. Svenséns* motion, N:o 5, till Stats-Utskottet;

Herr *S. Wiesélgrens* motion, N:o 6, till Lag-Utskottet; samt

Grefve *C. M. Björnstjernas* motion, N:o 7, till Bevillnings-Utskottet.

§ 3.

Till Lag-Utskottet hänvisades Justitie-ombudsmannens vid innevarande riksdagsmöte afgifna embetsberättelse samt Tryckfrihetskommitténs berättelse.

§ 4.

Herr *C. E. Casparsson* erhöi, på derom anmäld begäran, ledighet från riksdagsgöromålen under 8 dagar från och med den 25 innevarande månad.

§ 5.

Justerades protokollsutdrag; hvarefter Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{3}{4}$ 3 e. m.

In fidem

H. A. Kolmodin.